

Dirk Grootjans, Stafhouder balie Antwerpen:

Was Pauline een beeldhouwwerk, dan had ik ervoor gevochten om de steenkapper te mogen zijn. Eens u dat beeld voor ogen hebt, moet u ook weten dat zij de gave bezit je direct te doen geloven dat ze het voor je heeft.

Nu is dit bij een vent misschien niet zo moeilijk omdat een man in confrontatie met een mooie vrouw al gauw niet meer met zijn hersenen gaat denken, maar dat ze dat ook bij mij gedaan kreeg, vond ik wel opmerkelijk. Dat zegt misschien meer over mijzelf dan over Pauline, maar ik ben een Antwerpenaar, en die staan in heel de wereld en ook ver daarbuiten bekend om hun bescheidenheid.

Zo heeft ze mij in ieder geval doen inzien hoe doorslaggevend lichaamstaal wel kan zijn. En hoe lichaamstaal onlosmakelijk verbonden is met het zich goed voelen in je vel, hoe belangrijk het is dat je met elke vezel van je lichaam de overtuiging uitstraalt van de juistheid van wat je zegt, dat je ervoor gaat, dat je erin gelooft en dat je erdoor beziel bent.

Nu zijn advocaten wel verplicht om tijdens het pleidooi hun lichaam te verstoppert onder een toga, maar dat zelfs een toga aan het belang van de lichaamstaal geen afbreuk doet, illustreerde Pauline op een schitterende manier door tijdens de presentatie van één van haar boeken een kloosterzuster op te voeren, die zichzelf voorstelde als Non Verbaal. Een kwaliteit op eenzame hoogte.